Кобиляче яйце

Був у попа працівник. Ходив він у ліс дрова рубати. Знайшов гриб-дощовик, приніс додому і показує попу. Піп питає:
— Що це таке?
— Це, батьку, кобиляче яйце!
— Яке таке кобиляче яйце?
— А з цього яйця можна випарити лоша.
— Як же його випарити?
— А як курка на яйцях сидить: чотири тижні треба на ньому сидіти.
І посадив попа на піч.
Час уже доходить — чотири тижні. А працівник і думає: «Що робити?» Знає, що з дощовика лоша не буде.
Пішов він у ліс і спіймав якось зайця. Заліз на піч до попа і каже:
— Батьку, повернись-но: мабуть, скоро вийде лоша!
Піп поворушився — дощовик лопнув. А він у той час зайця і відпустив (піп не бачив), а двері були відчинені: заєць прямо й побіг на вулицю. Вони обидва за ним — ловити його. Спіймати не могли: заєць так заєць.
Піп і каже:
— Ох, працівнику, мабуть, хороше лоша було: задні ноги в нього довгі!
— Так, батьку, — каже, — мабуть, хороше!